

Я вітаю вас, молоді авіатори,
І тепло стискую руки.
Зсунувся штучний екватор,
В мого порога виріс бамбук.
Я освітлюю блиском серця бензинного
Шум пропелера й шкіряне кепі.
Руште все огорожене незмінно —
Інтернаціональте степ!

1918. Кибинці—Київ

[З книги «В садах безрозних»:](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії»](#), 1990 .